

ת"פ 45756/08/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 45756-08-23 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

לפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד עדי נשר ומתמחה הגב' בת אל אילוז
נגד הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד סביחאת

גזר דין

הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בכתב אישום מתוקן והורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת לחבלה של ממש (ריבוי עבירות) - סעיף 380 לחוק העונשין, תקיפה סתם - סעיף 379 לחוק העונשין ואיומים - סעיף 192 לחוק העונשין.

בתמצית, לפי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם תקף את אחיותיו החורגות וזאת בבעת שמסגרת מספר מועדים בשנת 2023 ראה הנאשם את אחותו החורגת, קטינה ילדת 2009 כשהיא ללא כיסוי ראש. על רקע אי שביעות רצונו נטל חפץ דמוי סכין, הצמיד אותו לצווארה ואיים עליה שיערוף את ראשה אם יראה אותה יוצאת מהבית בלי כיסוי ראש. בהמשך אותו אירוע איים עליה פעם נוספת שיפגע בה.

במועד אחר בו אחותו שהתה ללא כיסוי ראש, נטל מכונת תספורת, נכנס לחדרן של אחיותיו, נעל את החדר, תפס בידו את הקטינה, הושיבה על המיטה והעביר את המכונה על חלק מראשה עד שהמכונה חדלה לפעול אז לקח מספרים וגזר חלק משיער ראשה בניגוד לרצונה. לאחר מכן, לקח חפץ מפלסטיק והלם באמצעותו בגופה תוך שאיים עליה שירצח אותה אם תצא מהבית. הנאשם גרם לקטינה המטומות וסימנים אדומים.

שנה קודם לכן הנאשם הבחין שאחותו החורגת, קטינה ילדת 2008, מחזיקה בטלפון נייד, בנסיבות אלה נטל לידי חפץ עשוי פלסטיק ותקף אותה באמצעותו.

הנאשם עצור מאחורי סורג ובריש מתאריך 06.08.23.

בתאריך 02.04.24 הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בכתב האישום המתוקן והורשע ובתאריך 08.04.24 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

מטעמו של הנאשם העידו המתלוננות אחיותיו שטענו שהם גדלו ביחד, השלימו עם הנאשם והן סולחות לו.

במסגרת טיעוניה, המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה שנע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה הצופה פני עתיד ופיצוי המתלוננות.

לעמדתה מדובר באירועים קשים במהלכם תקף הנאשם את אחיותיו וגרם להן חבלות של ממש וכן גילח וגזר את שערות ראשה של אחת מאחיותיו (ת/1) וכן איים עליה. לטענתה, מדובר בפגיעה חמורה בערכים מוגנים של שמירה על שלמות גופן ושלוות ושלוות נפשן של המתלוננות ודאי כאשר העבירות מבוצעות בתוך המשפחה. כמו כן, האירוע בו הנאשם גזר את שיערה של הקטינה גרם להשפלתה, להכפשתה ולפגיעה בכבודה. המאשימה הפנתה את בית המשפט במסגרת טיעוניה לפסיקה רלוונטית על אף שלעמדתה הנסיבות במקרה זה חמורות יותר.

המאשימה ציינה כי אומנם אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות והוא הודה בכתב האישום המתוקן וחסך את עדות הקטינות. עם זאת, הנאשם לא ביקש הפנייתו לשירות המבחן ולא עבר כל הליך טיפולי שיהיה בו כדי לשנות את התפיסות שבגינן ביצע את העבירות - אלימות על רקע כבוד המשפחה. בנסיבות אלה, ביקש להטיל על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי.

מנגד, ב"כ הנאשם ציין בטיעונו שמדובר בנאשם שפעל מתוך סערת רגשות ואיים איומים "ברף הנמוך" מבלי כוונה לממש את איומיו. התקיפות אותן ביצע כנגד אחיותיו לא לוו בתכנון מוקדם או תחכום ולא הצריכו טיפול רפואי כך שיש לראות את הפגיעה בערכים כפגיעה ברף הנמוך. לעמדתו של ב"כ הנאשם, יש לקבוע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, תוך שהפנה לפסיקה רלוונטית לעמדתו.

ב"כ הנאשם הפנה למצבו הרפואי של הנאשם, הסובל מבעיות ברגליים ודלקת בתוספתן (נ/1), להודאתו בכתב האישום המתוקן, האמפתיה שמביע כלפי המתלוננות והחרטה הכנה. עוד הפנה לעובדה שהנאשם עצור מאחורי סורג ובריח מזה כ-8 חודשים. בנסיבות אלה ומאחר שהנאשם מעוניין לפצות את בני משפחתו, ביקש ב"כ הנאשם שלא למצות את הדין עם הנאשם ולהסתפק בתקופת מעצרו.

הנאשם בדבריו התחרט על מעשיו, הבטיח שלא לעשות אותם שוב ולא לשוב לבית המשפט. הנאשם אמר שהוא לא רוצה להיות בכלא, הוא רוצה להתחיל בדרך חדשה ולא להתערב לאף אחד בחייו. לדבריו, בעתיד יחשוב מאה פעם על מעשיו, טען שביקש סליחה מאחיותיו והן סלחו לו.

דין והכרעה:

עמוד 2

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים ביחס לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם גם לאחר תיקון כתב האישום, שכן הגם שלכאורה ניתן לומר שעבירות אלה אינן במדרג הגבוה של עבירות האלימות, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שמעשיו של הנאשם כוונו כלפי המתלוננות - אחיותיו של הנאשם בביתן מבצרן, שעה שהנאשם מנצל את היעדרות אמן מהבית.

הנאשם פגע בערכים המוגנים של ביטחון והגנה על שלמות גופן של בנות התא המשפחתי, ומעשיו מתבטאים בפגיעה בכבודן ובזכותן של המתלוננות לשלום, שלווה ואוטונומיה מלאה על שלמות גופן. יתרה מכך, גילוח וגזירת שיערה של המתלוננת (1/ת) מבטאים השפלה מיוחדת, כזו שתחווה המתלוננת לאורך זמן, זמן רב לאחר שהסימנים הכחולים שעל גופה יעלמו. תקיפה שכזו, לא ניתן לפטור ולקבוע כפגיעה ברף הנמוך אך משום שאיננה מותרת נזק פיזי המצריך טיפול רפואי, כטענת בא כוח הנאשם.

לעניין זה, ראו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל: "מעשי אלימות בתוך המשפחה, נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הצפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד ההדדי. הפרתה של צפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת אלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש".

דברים אלה יפים גם לענייננו שכן אחיותיו של הנאשם זכאיות לביטחון ושלווה בביתן שהוא כאמור מקום מבצרן. ראו לעניין זה גם רע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל שם נקבע לעניין זה כדלהלן: **"זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם".**

נסיבות ביצוע העבירות אינן עניין של מה בכך, וודאי כאשר הנאשם אחז חפץ דמוי סכין בידו עת איים על אחותו שיערוף את ראשה או חפץ מפלסטיק עת הפליא בהן מכותיו וגרם להן לשטפי דם נרחבים (1/ת). כמו כן, אין לשכוח שהנאשם

שב ותקף את אחיותיו פעם אחר פעם, איים על חייהן ובפגיעה בגופן וכל זאת על רקע מה שמכונה "כבוד המשפחה" לאחר שאחת מהן העזה להסתובב בביתה ללא כיסוי ראש והאחרת החזיקה במכשיר טלפון נייד.

מעשיו של הנאשם מלמדים כי מדובר בנסיבות חריגות וחמורות מאוד. נסיבות קשות, מבזות ומשפילות. הנאשם לא בחל והמשיך במלאכתו עד שפגע בשיער ראשה של המתלוננת. בעניין זה בית המשפט מוצא לנכון להבהיר בצורה ברורה שכבודה ומעמדה של אישה כך גם של נערה איננו עניין של מה בכך, לא ניתן להקל ראש ולו במעט במעשיו של הנאשם שכן הגוף האישה, לרבות שיערות ראשה, איננו רכושו של הנאשם וככל שהנאשם לא הפנים זאת בעצמו, על בית המשפט להעביר לנאשם מסר חד וברור שאינו משתמע לשתי פנים שהתנהגותו האלימה, הבזויה והמכוערת, מחייבת הטלת ענישה מוחשית מאחורי סורג ובריח.

ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, בפסיקה נקבע מתחם ביחס לעבירות איומים שנע בין מאסר מותנה וצו של"צ כאשר עסקינן באירוע איומים בודד ללא עבירות נלוות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל כאשר לעבירת האיום נלוות עבירות של תקיפת סתם או איומים חמורים (ר' למשל ת"פ 43163-08-18 **מדינת ישראל נ' פלוני**, עפ"ג 3328-05-15 **פלוני נ' מדינת ישראל**, עפ"ג 5601-09-17 **אגרוף נ' מדינת ישראל**).

ברע"פ 4265/15 **דדון נ' מדינת ישראל** - בית המשפט העליון אישר מתחם עונש שבין 3 חודשי מאסר שיכול ויבוצע בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל וזאת ביחס לנאשם שהורשע בכך שאיים על המתלונן שיהרוג אותו ואף דחף אותו.

כאמור, בעניינו לאיומי הנאשם נלוו גם ריבוי עבירות תקיפה הגורמות חבלה של ממש כך שיש לגזור מתחם ענישה חמור יותר מזה שהוזכר.

הפסיקה הנוהגת בעבירות אלימות אף היא ידועה ומוכרת וקוראת, ככלל, להחמרה בעונשם של עברייני האלימות. על הערכים המוגנים בעבירות אלימות ועל הצורך לנקוט בענישה מרתיעה כלפי במצעי עבירות אלימות, עמד ביהמ"ש העליון בע"פ 5641/09 **מדינת ישראל נ' ברזנסקי** (22.03.10):

"תופעה נוראה זו אשר פשטה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה באלימות המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית. במסגרת זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו... 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים'... שישקפו ערכים של תגמול והרתעה... יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד...".

יחד עם זאת, מנעד הענישה רחב ותלוי נסיבות רבות, וביניהן: מעשה התקיפה ונסיבותיו, הפציעות והנזקים שנגרמו לנפגע העבירה, האם התקיפה בוצעה בצוותא עם אחרים, בין בני משפחה או בני זוג, האם בוצעה באמצעות נשק קר

ברע"פ 2494/18 **גורדון נ' מדינת ישראל** (07.06.18) - המבקש הורשע בשתי עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש שביצע כנגד שתי מתלוננות לאחר שתקף אותן באגרופים וסטירות ומשך בחוזקה בשיערן עד שנתלש. בית משפט השלום גזר על המבקש 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לאחר שלקח חלק בהליך שיקומי משך למעל משנה (שלא צלח). ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל ועונשו הוחמר ל-7 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור של המבקש נדחתה תוך שנאמר: **"מקובלת עליי עמדתו של בית המשפט המחוזי, כי משמעותו של עיקרון ההלימה, בנידון דידן, היא הטלת ענישה אשר תבטא את היקף הפגיעה במתלוננות, הן בפן הפיזי והן בפן הנפשי, תוך מתן משקל לתחושות הפחד שאחזו בהן. לפיכך, וכפי שהבהיר בית המשפט המחוזי, לא נראה כי "עיקרון ההלימה יוכל לבוא על סיפוקו...ללא מאסר מאחורי סורג ובריח"**.

באשר לעבירות שמבוצעות בתוך המשפחה, מנעד הענישה רחב ומשתנה ממקרה למקרה, לעניין זה ראו ברע"פ 5434/17 **דמוך נ' מדינת ישראל** (29.11.17) - המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בשני אישומים של תקיפת בת זוג בשני אירועי אלימות לאחר שדחף אותה ואיים עליה. המבקש, ללא הרשעות קודמות, נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ברע"פ 8253/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.11.18) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות באיומים וגידופים שהשמיעו באזני גרושתו ועורך דינה, במהלך דיון בבית-דין רבני. הוטלו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס. ערעור לבית-המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

בת"פ (נצ') 10141-03-21 **מדינת ישראל נ' זועבי** (03.05.21) - הורשע הנאשם בעבירות איומים על גיסתו ואמר לה שיקבור אותה ואת משפחתה עוד באותו הלילה תוך שחפר בור מחוץ לביתה. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, חודשיים עבודות שירות בניכוי תקופת מעצרו.

בת"פ (נצ') 24025-09-17 **מדינת ישראל נ' אלקבץ** (03.1.18) - הנאשם הורשע בעבירות של איומים והיזק לרכוש, אשר בוצעו כלפי אמו. נקבע מתחם עונש שנע בין מאסר מותנה לבין 9 חודשי מאסר, בהתחשב באיום שאינו ברף חומרה גבוה כלפי האם ושבירת דלת החדר. חרף גילו הצעיר לנאשם היה עבר פלילי מכביד. הוא נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל אשר כללו הפעלת תנאי בן 7 חודשים התלוי ועומד נגדו, ו-4 חודשי מאסר בפועל בתיק זה.

בת"פ (כ"ס) 2158-03-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (02.11.16) - הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים לאחר שאיים על אשתו ועל בנו, באמצעות הטלפון, שעה שהיה אסיר בכלא. נקבע מתחם עונש שנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על-תנאי.

בת"פ (חד') 13372-02-18 **מדינת ישראל נ' קבדה** (12.09.18) - הנאשם הורשע בתקיפה של אחותו, חבל בה ואיים

עליה, בין השאר על רקע של התמכרות לאלכוהול, ונדון לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל עם המלצה לשילובו בהליך גמילה בכלא.

בת"פ (חי') 5922-06-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.07.12) - הנאשם הורשע בעבירת איומים שהשמיע כלפי בת זוגו, לאחר שאמר לה כי יהרוג אותה וילדיה יישארו יתומים. נקבע מתחם עונש שנע בין חודש לשבעה חודשי מאסר בפועל. הוטלו חמישה חודשי מאסר בפועל, ומאסרים על-תנאי.

בת"פ 11562-08-13 **מדינת ישראל נ' י.ר.** - הנאשם הורשע בעבירות של איומים ותקיפה אותן ביצע באמו הקשישה, ונדון לעונש של 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי. מתחם העונש ההולם את נסיבותיו של אותו מקרה נקבע ככזה הנע בין 3 חודשי מאסר שיכול ורוצו בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

על כן, נסיבותיו של מקרה זה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילות למסקנה כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירות נע בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה הצופה פני עתיד, קנס ופיצוי.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

הנאשם נעדר עבר פלילי וזוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי רב וכן חסך מאחיותיו להעיד, לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה תוך שציין שלא יתערב יותר בענייניו של איש והמתלוננות - אחיותיו של הנאשם - טענו שסלחו לנאשם.

הנאשם עצור מזה תשעה חודשים כאשר תנאי המעצר קשים מתנאי מאסר וודאי בתקופה קשה ומורכבת זו. כמו כן, מטענות בא כוח הנאשם, שגובו באסמכתאות (נ/1), נלמד שהנאשם צעיר המתמודד עם חולי פיזי.

העבירות עצמן כעורות ונועדו להשפיל את המתלוננות כאשר הנזק שלהן וודאי נפשי, גם אם לא פיזי וזאת, על ידי בן משפחתן שלהן, מי שאמור להגן עליהן ולדאוג להן.

במצב דברים זה, אני סבור שיש למקם את הנאשם מעל הרף התחתון של מתחם העונש ההולם.

לאור האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 12 חודשים שיחושב ממועד מעצרו של הנאשם בהתאם לרישומי שב"ס.
2. מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו ממאסרו בגין תיק זה, על עבירות מסוג אלימות פיזית או מילולית כלפי הגוף שעונשה שנתיים

עמוד 6

מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 ויורשע בה.

3. הנאשם יפצה כל אחת מהמתלוננות בפרד בסך של 2,500 ₪ הסכום יועבר באמצעות מרכז גביית קנסות וזאת עד ולא יאוחר מיום 15/10/24 ולאחר מכן יועבר למתלוננות באמצעות פרטי חשבון עו"ש שיועברו ע"י המאשימה.

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ו אייר תשפ"ד, 23 מאי 2024, במעמד הצדדים.